

Til nr. 12

Den nugældende lovs § 6, stk. 5, 3. pkt. er overflødig, da det allerede fremgår af Forvaltningsloven, at afgørelser skal indeholde oplysninger om rekursadgang og frister herfor. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Den nugældende lovs § 6, stk. 6, foreslås ligeledes ophævet ud fra ønsket om, at Industriministeriets Erhvervsankenævn også skal være ankeinstans for disse afgørelser. Herved bliver der etableret en ensartet rekursadgang for alle Finanstilsynets administrative afgørelser.

Bestemmelsen i det nye *stk. 7* muliggør, at Finanstilsynet kan efterleve eventuelle krav fra EF-Kommissionen om suspension i henhold til artikel 9, stk. 4, i 2. samordningsdirektiv. Bestemmelsen omfatter alene ansøgninger fra 3. landes kreditinstitutter, der ikke allerede er meddelt tilladelse i et af EF's medlemslande.

Til nr. 13

I § 6a fastsættes de procedurer, efter hvilke et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for EF, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser. Reglerne herom er fastsat på grundlag af art. 18, stk. 1, og art. 19 i 2. samordningsdirektiv.

Bestemmelsen i stk. 4, 1. pkt. er begrundet i 2. samordningsdirektivs princip om gensidig anerkendelse. I henhold til 2. pkt. kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dog fastsætte regler om anmeldelse og registrering.

Den virksomhed, som et udenlandsk kreditinstitut kan påbegynde, omfatter de aktiviteter, der er opført som bilag 1 til lovforslaget, og som svarer til bilag 1 i 2. samordningsdirektiv. Det er dog en betingelse, at det udenlandske kreditinstitut i hjemlandet har specifik tilladelse til at udøve de ønskede aktiviteter. Aktiviteter, som ikke er opført i bilag 1, er ikke omfattet af den gensidige anerkendelse.

En filial kan påbegynde sin virksomhed 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse bilagt de i stk. 2 nævnte oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at et kreditinstitut ønsker at oprette en filial her i landet for at udøve virksomhed. Finanstilsynet har således en frist på 2 måneder til at tilrettelægge sin del af tilsynet med filialen samt fastlægge eventuelle vilkår for udøvelse af virksomhed begrundet i samfundsmæssige interesser.

I henhold til 2. samordningsdirektiv, art. 18, stk. 2 ff, omfatter den gensidige anerkendelse også finansieringsselskaber, som er datterselskaber af kreditinstitutter, herunder fællesejede datterselskaber af flere

kreditinstitutter, under nærmere angivne vilkår. Et finansieringsselskab er i 2. samordningsdirektiv, art. 1, nr. 6, defineret som et institut, der ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedvirksomhed består i at erhverve kapitalandele eller i at udøve en eller flere af aktiviteterne i nr. 2)-12) i bilag 1 til lovforslaget. Heraf følger blandt andet, at det ikke må modtage indlån. Ifølge den nugældende lov er sådanne institutters aktiviteter ikke reguleret, og der foreslås ikke indført regler herom.

§ 6b.

I § 6b fastsættes proceduren for danske pengeinstitutters etablering af filialer eller udbydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser i andre EF-lande. Proceduren svarer til den i § 6a anførte.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet indsigt i pengeinstituttets aktiviteter i udlandet og gør det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med instituttet og det pågældende lands tilsynsmyndigheder.

Ifølge stk. 3 kan Finanstilsynet undlade at fremsende oplysninger til tilsynsmyndighederne i værtslandet, hvis pengeinstituttets administrative struktur og finansielle situation ikke er forsvarlig i forhold til den påtænkte etablering. Blandt kravene til den administrative struktur i denne sammenhæng kan specielt nævnes, at pengeinstituttets organisation skal være så veludviklet, at den muliggør en forsvarlig styring af aktiviteterne i udlandet.

Ud over informationskravene i § 6b vil bestemmelsen i § 50, stk. 1, om, at et pengeinstitut på forlangende skal give Finanstilsynet enhver oplysning om instituttets forhold, gøre det muligt for Finanstilsynet at få yderligere oplysninger, såfremt dette måtte anses for hensigtsmæssigt.

§ 6c.

Bestemmelserne i stk. 1, svarer til bestemmelserne i den gældende lovs § 5, stk. 1, men omfatter kun filialer af 3. landes pengeinstitutter.

I stk. 2 er der foreslået en bemyndigelse for Finanstilsynet til at udfærdige en filialbekendtgørelse, hvilket svarer til bestemmelsen i den nugældende § 5, stk. 2.

Finanstilsynet kan herefter fastsætte regler om regnskab og revision vedrørende den gennem en filial drevne virksomhed, om opgørelsen af den kapital, der skal anses for hørende til en filial, samt om sådanne forhold, for hvilke særlige regler anses fornødne til sikring af, at filialer af udenlandske pengeinstitutter med hjemsted i et land uden for EF virker på vilkår svarende til dem, der i medfør af lov eller administra-